

TOIMENPIDEALOITE 82/2006 vp

Koululaisten kesätoiminta

Eduskunnalle

Koululaisten aamu- ja iltapäivätoiminnan tärkeydestä on puhuttu paljon, niin kuin paikallaan onkin. Vähemmälle huomiolle on jäänyt toinen haaste, monia koskettava ja juuri nyt ajankohtainen: koululaisten kesälomanvietto — yksin.

Jokainen meistä muistaa kesiä, jolloin vanhempien lomat eivät olleet parhaalla tahdollaakaan sovittavissa yhteen kuin pieniltä osin koulujen kesälomien kanssa. Joskus vanhemmat järjestelivät lomansa niin, että joko isä tai äiti oli kesälaitumilla yhtä aikaa lasten kanssa. Siinäkin oli huonot puolensa. Lomamuistot, joita koko perhe on ollut yhdessä hankkimassa ja jakamassa, jäivät niiltä kesiltä saamatta.

Koululaisten kesälomanvietosta on niin vähän kerättyä tietoa, että asiaa olisi syytä selvittää — valtakunnallisesti ja perin pohjin.

Sen verran tiedetään, että mitä vanhempi koululainen on, sitä todennäköisemmin hän on kesällä vähintään kolme viikkoa kotona ilman aikuisen läsnäoloa. Noin viidennes käy kesällä jollakin leirillä. Ykkös- ja kakkosluokkalaisista yli puolet viettää osan kesälomastaan mummolassa. Monilla kesää rikastuttavat liikunta tai kulttuuri, toisilla enemmän tai vähemmän tavoitteellisena harrastuksena, toisilla pelkästään satunnaisena ajanvietteenä.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että hallitus ryhtyy toimenpiteisiin selvittääkseen, miten koululaisten kesätoimintaa voidaan kehittää ja laajentaa koskemaan kaikkia koululaisia.

Helsingissä 16 päivänä kesäkuuta 2006

Tatja Karvonen /kesk
Pertti Salovaara /kesk

Tapani Tölli /kesk
Aila Paloniemi /kesk